

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, w wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowemmieście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr.,
na stronie 3-lamowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowemiasto-Pomorze.

ROK XVIII

NOWE MIASTO LUBAWSKIE, CZWARTEK, DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 1938.

Nr 123a

Dlaczego Stron. Narod. nie idzie do wyborów?

Jak wygląda ordynacja wyborcza do Senatu?

Nie dawno temu pisaliśmy o tym, jak wyglądała ordynacja wyborcza do Sejmu. Oświadczyliśmy, że ta ordynacja wyborcza była główną przyczyną, dla której Stron. Narod. tak w roku 1935 jako i obecnie postanowiło nie brać udziału w wyborach. Ale nie tylko Stron. Narodowe tak postąpiło, ale tak samo i inne ugrupowania polityczne, jak Stron. Ludowe, Stron. Pracy, PPS również oświadczyły się za niewzięciem udziału i w obecnych wyborach do Sejmu i Senatu, podobnie jak to uczyniły w roku 1935. A nawet część sanacji, tak zwana prawica sanacyjna, bardzo krytycznie się odnosi do obecnych wyborów do Sejmu i Senatu.

Poniżej piszemy, jak wygląda ordynacja wyborcza do Senatu, która jest jeszcze bardziej osobliwa, niż do Sejmu.

Jeśli obecna ordynacja do Sejmu ogranicza do znikomego minimum możliwość wyboru posłów przez ugrupowania opozycyjne, to ordynacja wyborcza do Senatu, pochodząca z tego samego roku 1935, uniemożliwia to zupełnie.

Prawo wyboru senatorów nie przysługuje wszystkim obywatelom, tylko pewnym ich kategoriom, a wykonanie wyboru należy znowu nie do ogółu tych uprzywilejowanych osób, tylko do wybieranych przez nich delegatów, którzy dopiero tworzą kolegium wyborcze.

Z 96 senatorów mianuje Prezydent Rzeczypospolitej 32, resztę, tj. 64, wybierają wojewódzkie kolegia wyborcze w liczbie od 2 do 6. Województwo np. poznańskie wybiera 4 senatorów, pomorskie 2.

Wojewódzkie kolegia wyborcze składa się z delegatów, wybranych na zebraniach obwodowych przez osoby, którym ordynacja wyborcza przyznaje prawa wyborcze. Osobami takimi są: 1. odznaczeni polskimi orderami państwowymi i krzyżami za usługi, 2. absolwenci szkół wyższych i osoby ze stopniem oficerskim, 3. członkowie sejmików wojewódzkich, rad powiatowych, gminnych i miejskich oraz zarządów miejskich; radcowie izb rolniczych, przemysłowych i rzemieślniczych; przewodniczący zarządów cechów, zrzeszeń przemysłowych i rzemieślniczych, kółek rolniczych, stowarzyszeń wyższej użyteczności publicznej oraz zarządów pracowniczych organizacji zawodowych o co najmniej tysiącu członków, płacących składki.

Ci uprawnieni wybierają w obwodach utworzonych dla 90 do 120 wyborców po jednym delegacie do wojewódzkiego kolegium wyborczego. Kandydatów na senatorów ustala na zebraniu kolegium wyborczego osobna „komisja główna“, złożona z 15 członków, których to wszystkich członków wybiera kolegium zwykłą większością głosów (majoryzacja każdej mniejszości).

Komisja ustala wszystkich kandydatów znowu zwykłą większością głosów (taka sama majoryzacja). Poza tymi kandydatami może wysunąć kandydatów grupa z co najmniej 20 członków kolegium. Wybór jednak wszystkich senatorów przez plenum kolegium spośród ustalonych kandydatów następuje znowu większością głosów.

W ten sposób wybór wszystkich senatorów zależy tylko od większości; największa mniejszość nie może wybrać ani jednego spośród zgłoszonych przez siebie kandydatów, czy na okręg przypada 2, 3, 4, 5, czy aż 6 mandatów.

Nie trzeba chyba szczegółowo dowodzić, że w obecnym czasie spośród osób, uprawnionych do wyboru delegatów do kolegium wyborczego, znaczna większość jest uzależniona od obecnego reżimu. Wystarczy przypomnieć, że skład rad samorządowych pochodzi z wyborów w latach 1933 i 1934 i zdać sobie sprawę, że przewodniczący zarządów wyżej wymienionych organizacji i związków uzależnieni są w wysokim stopniu od systemu. Podobnie rzecz ma się w dużej przeważce i z innymi kategoriami. Wskutek tego w kolegiach wyborczych znajdzie się wszędzie dostateczna większość, aby, nie oglądając się zgoła na mniejszość oraz na uznane ewentualnie jej kandydatury, wybrać wszystkich senatorów po swojej myśli.

Przy takim systemie wyborczym oczywiście nie może być mowy o tym, aby nowe wybory do Senatu były odzwierciedleniem zmian w poglądach społeczeństwa, zaszyłych od wyborów poprzednich; mogą chyba tylko ujawnić zmiany, zaszyte w stronnictwach prorządowych, które się uwidoczniają w tym, czy ten czy ów zostanie senatorem.

Stron. Ludowe też nie idzie do wyborów.

W niedzielę ostatnią odbył się we Warszawie tak dawno zapowiadany kongres delegatów Stron. Ludowego. W wyniku powziętych uchwał Stron. Ludowe nie weźmie udziału w wyborach do Sejmu i Senatu, weźmie natomiast udział w wyborach samorządowych. Uchwały kongresu uległy konfiskacie.

Zjazd wojewódzki Ozonu.

Ubiegłej niedzieli, jak donosi „Słowo Pomorskie“, odbył się w Toruniu szeroko reklamowany zjazd wojewódzki Ozonu. Mimo znacznych ulg, z jakich korzystali uczestnicy zjazdu w formie zniżek kolejowych, frekwencja nie była zbyt wielka. Do Torunia przybyło ok. 1.800 osób.

W pochodzie kroczyło ok. 3.500 osób, a defiladę odebrał na Staromiejskim Rynku przybyły z Warszawy szef Ozonu, gen. Skwarczyński. W południe odbył się wiec na Rynku Staromiejskim. Po południu toczyły się obrady w sali „Dworu Artusa“, w którym uczestniczyło ok. 600 osób. Referaty wygłosili: gen. Skwarczyński, inż. Wichliński z Inowrocławia oraz byli posłowie Michałowski i Marchlewski z Grudziądza.

W zjeździe wzięli udział przede wszystkim urzędnicy, a z Torunia również element pracowników fizycznych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych. Z powiatów wschodniego Pomorza przybyli także włościanie.

„Ozonowe“ sita.

„Kurier Polski“ rzuca snop światła na sytuację wyborczą do parlamentu w obozie rządowym. I tak pisze;

„Przesunęła się płaszczyzna oparcia w obozie rządowym. Wszystkie grupy, grupki, kliki i kłębki są porzucone i potępione. Tylko czysty i nieskażony „Ozon“ może przedostać się przez „ucho igielne“.

„Równoległe z filtrami i sitami w sztabach wyborczych działają rozmaite posunięcia „w terenie“. W Wilnie np. „Ozon“ zajął się „korkowaniem“ ewent. kandydatów, sobie nieprzyjemnych.

Jak „Ozon“ ściga ludzi do pięć setek na delegata do zgromadzenia narodowego.

Jak informuje lwowskie „Słowo Narodowe“, „Ozon“ pragnie tak silnie wzmocnić swoją pozycję wyborczą, iż nie zadawała się swoją przewagą w kolegiach wyborczych, już posiadana, lecz jeszcze zbiera podpisy pod tzw. pięćsetki czyli chce do zgromadzeń okręgowych (kolegiów wyborczych) wprowadzić dalszych delegatów. Interesująca jest metoda, jaką stosuje w tej sprawie „Ozon“ wileński. Pisze o tym nieskonfiskowane „Słowo“ wileńskie:

„Metoda zbierania tych pięćsetek nie jest również zbyt powściągliwa. Przytoczmy kilka obrazków!:

„Służąca pewnych państwa oświadcza, że musi iść podpisać listę wyborców. Na zapytanie pracodawcy, o jaką listę chodzi, odpowiada, że gospodyni domu zbiera wszystkich mieszkańców i wszyscy idą podpisywać. Gospodyni domu tłumaczy, że otrzymała pismo urzędowe, nakazujące jej zebrać wszystkich lokatorów i skłonić ich do podpisu.

„— Jaki urzędowy pismo? Przecież to wezwanie partii politycznej! — pokazano jej nagłówek „O.Z.N.“

„— No tak. Ale ja poszłam do pewnego znajomego, wysokiego urzędnika i on powiedział, że to obowiązek...

„W drugim wypadku znowu wstawiano, że to sprawdzanie, czy nazwisko znajduje się na liście, a w międzyczasie podsuwano ozonową „pięćsetkę“ do podpisu.

O podobnym werbowaniu ludzi przez „Ozon“ nadchodzą informacje i z innych terenów. Społeczeństwo musi na te metody zwrócić baczną uwagę.

Okólnik prem. Składkowskiego w sprawie czystości wyborów.

„Wyborcy powinni być wolni od niewłaściwej ingerencji władz, jak i presji czynników niepowołanych.“

We wrześniu r. b. premier w związku z bliskimi wyborami samorządowymi wydał okólnik, w którym uważał za konieczne udzielenie pp. wojewodom i starostom oraz przełożonym gmin wiejskich i miejskich ogólnych wytycznych, że intencją rządu jest:

„zapewnienie szerokim masom obywateli takich warunków, aby mogli oni w pełni i z całą swobodą decydować zarówno o doborze kandydatów jak i głosowaniu na tych, których darzą swym zaufaniem.“

Toteż wyborcy powinni być wolni zarówno od niewłaściwej ingerencji władz, jak i presji czynników niepowołanych.“

Okólnik ten wydał p. premier Składkowski w związku z przewidzianymi wyborami samorządowymi, ale rzecz jasna, że tym bardziej dotyczy on wyborów do Sejmu i Senatu. Sens tego okólnika jest chyba dość jasny i nie przedstawia żadnej wątpliwości.

„Wyborcy winni być wolni od wszelkiej niewłaściwej ingerencji władz jak i presji czynników niepowołanych“. P. Premier wyraźnie zaznacza, że nie życzy sobie, żeby pp. starostowie, burmistrzowie, wójtowie, sołtysy robili wybory. To stanowisko p. Premiera jest zupełnie słuszne, bo wybory to sprawa i zadanie, obchodzące jedynie i wyłącznie społeczeństwo. Ono jedynie też winno decydować, czy iść na wybory czy nie. Konstytucja bowiem pod tym względem pozostawia wyborcom zupełną swobodę. Jedynie też społeczeństwo decydować winno, kogo stawiać na kandydata i komu oddać swój głos. Toteż gdyby np. jakiś starosta objeżdżał zebrania wyborcze, nadomiar samochodem Wydziału Powiatowego i agitował nie tylko za wyborami, ale ponadto nakłaniał jeszcze bądź to wyborców

bądź to delegatów do kolegów, na kogo mają głosować, stałoby to w jaskrawej sprzeczności z publicznie wyrażoną wolą p. Premiera. To samo, co starostów, dotyczy oczywiście i burmistrzów, wójtów, sołtysów. Uważać musimy również za niewłaściwe ze strony urzędników czy to starostwa czy magistratu czy wójtostwa, którzy nadomiar zwykli tak głośno stękać na przeciążenie pracą, bieganie po domach i werbowanie czy to podpisów czy głosów.

Do takiej funkcji napewno nie są oni powołani i nie na to łoży na ich utrzymanie społeczeństwo. Za najgorszą rzecz, wprost za podłość uważać byśmy musieli wykorzystywanie nędzy naszej braci robotniczej, zwłaszcza zatrudnianej z Fundusza Pracy, na który składa się podatek obywateli, do wywierania na nich pod względem wyborczym nacisku. A jednak mamy co do tego już z kilku stron doniesienia i spisane protokoły i nie omieszkamy uczynić z nich odpowiedzialnego użytku.

Uważamy, że nie poto są okólniki najwyższych czynników, aby je lekceważyć, a na to, żeby je respektować.

Ustąpienie p. Dworzańczyka.

W tych dniach został przeniesiony na emeryturę kierownik departamentu ubezpieczeń społecznych, min. opieki społ., p. Dworzańczyk. „A. B. C.“ komentuje tę zmianę następująco:

„P. Dworzańczyk, jest — jak wiadomo — masonem, wymienionym w oficjalnych spisach masonskich. Podczas ostatniej dyskusji masonskiej w sejmie nazwisko jego padło z trybuny sejmowej. Nie wiadomo, czy po dymisji p. Dworzańczyka nastąpią dymisje innych masonów, wymienionych w urzędowych spisach masonskich, a będących urzędnikami.“

Zjazd Stron. Narodowego.

W niedzielę odbyły się we Warszawie narady z delegatami Stron. Narod. z całego kraju, poświęcone sprawom wyborów samorządowych. We wyborach do Sejmu i Senatu Stron. Narod. jak wiadomo, udziału nie weźmie.

